

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01054, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-В, тел. (044) 284-18-98, E-mail: inbox@ki.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

21.12.2021

Справа № 910/13222/21

Господарський суд міста Києва у складі:

судді – Бондаренко – Легких Г. П.,

за участю секретаря – Гиренко А. В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Києві матеріали господарської справи

За позовом Товариства з обмеженою відповідальністю “Мережа Ланет” (02140, м. Київ, вул. Ревуцького, буд. 46; поштова адреса: 03115, м. Київ, пр. Перемоги, 89-а)

До Антимонопольного комітету України (03035, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, буд. 45)

Про визнання протиправним та скасування рішення та зобов’язання вчинити дії

За участі представників сторін:

Від позивача: Лисиця С. В., адвокат, довіреність б/н від 01.09.2021;

Від відповідача: Кондрашова А. О., самопредставництво, витяг ЄДРПОУ.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Товариство з обмеженою відповідальністю “Мережа Ланет” (надалі – позивач) звернулось до Господарського суду міста Києва з позовною заявою до Антимонопольного комітету України (надалі – відповідач) про визнання протиправним та скасування рішення відповідача, що прийняте у формі листа від 04.06.2021 №130-26.13/01-8522 про залишення без розгляду заяви від 06.04.2021 №05-0604/21 щодо ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді зловживання монополієм (домінуючим) становищем у діях медіагруп України – “1+1 Media”, “Медіа Група Україна”, “StarLightMedia”, “Inter Media Group”. Також позивач просить зобов’язати відповідача розглянути заяву ТОВ “Мережа Ланет” відповідно до вимог “Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції”, затверджених розпорядженням Комітету від 19.04.1994 р. №5.

26.08.2021 Господарський суд міста Києва, дослідивши матеріали позовної заяви, дійшов висновку про наявність підстав для залишення її без руху, про що постановив відповідну ухвалу та встановив позивачу строк для усунення недоліків позовної заяви - п’ять днів з дня вручення ухвали від 26.08.2021 шляхом:

- подання до суду письмової заяви із доданням до неї всіх належних та допустимих доказів, що підтверджують обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, оформлені відповідно до ст. 91 ГПК України.

01.09.2021 до Господарського суду міста Києва надійшла заява позивача про усунення недоліків позовної заяви разом з додатковими доказами на виконання ухвали від 26.08.2021, якою позивачем усунуто недоліки позовної заяви.

06.09.2021 суд прийняв позовну заяву до розгляду, відкрив провадження у справі

№910/13222/21, розгляд справи ухвалив здійснювати у порядку загального позовного провадження та призначив підготовче засідання у справі на 28.09.2021, про що постановив відповідну ухвалу.

У судовому засіданні 28.09.2021 суд на місці ухвалив відкласти підготовче судове засідання на 02.11.2021, що відображено у протоколі відповідного судового засідання.

05.10.2021 від відповідача надійшов відзив на позовну заяву з додатковим доказом (лист позивача № 01-2705/21 від 27.05.2021), в якому відповідач проти задоволення позовних вимог заперечив у повному обсязі.

02.11.2021 від позивача надійшли відповідь на відзив та додаткові пояснення позивача.

У судовому засіданні 02.11.2021 суд на місці ухвалив оголосити перерву у підготовчому судовому засіданні до 16.11.2021, що відображено у протоколі відповідного судового засідання.

Судове засідання у справі, призначене на 16.11.2021, не відбулося, у зв'язку із відрадженням судді, телефонограмами від 12.11.2021 сторін було повідомлено про перенесення відповідного судового засідання у справі на 23.11.2021.

У судовому засіданні 23.11.2021 суд на місці ухвалив закрити підготовче провадження у справі та перейти до розгляду справи по суті у даному судовому засіданні за згодою сторін, заслухав вступне слово представника позивача у справі та на місці ухвалив оголосити перерву у судовому засіданні по суті справи на 30.11.2021, що відображено у протоколі відповідного судового засідання.

У судовому засіданні 30.11.2021 суд зобов'язав представника відповідача надати у наступне судове засідання копії матеріалів справи АМК, за якими було надано рекомендації № 15-рк від 29.04.2021, зокрема: рекомендації та відповіді Медіагруп, та на місці ухвалив оголосити перерву у судовому засіданні по суті справи до 16.12.2021.

10.12.2021 від позивача надійшли додаткові пояснення позивача та клопотання про приєднання додаткових доказів до матеріалів справи.

13.12.2021 відповідачем на вимогу суду надана копія рекомендацій Комітету від 29.04.2021 № 15-к та пояснення ТОВ «Медіа Група Україна», ТОВ «1+1 Інтернет» та ТОВ «Старлайт Діджитал» та ТОВ «Національний контент центр».

У судовому засіданні 16.12.2021 на місці ухвалив оголосити перерву у судовому засіданні по суті справи до 21.12.2021, ухвалив наступне судове засідання розпочати із судових дебатів та запропонував сторонам подати до наступного судового засідання всі докази на підтвердження понесення судових витрат.

20.12.2021 від позивача надійшло клопотання про визнання доказів недопустимими.

У судовому засіданні по суті справи 21.12.2021 учасники справи прибули та надали суду усні пояснення по суті своїх вимог та заперечень, в яких позивач заявлені позовні вимоги підтримав у повному обсязі, а відповідача заперечив повністю проти заявлених позивачем вимог.

Дослідивши матеріали справи, оглянувши долучені до матеріалів справи докази, заслухавши пояснення учасників справи, Господарський суд міста Києва -

ВСТАНОВИВ:

I. Фактичні обставини, що стали підставою спору (підстави позову).

Як підтверджено матеріалами справи, 06.04.2021 Товариство з обмеженою відповідальністю «Мережа Ланет» (далі - Позивач, Мережа Ланет) звернулося до Антимонопольного комітету України (далі - Комітет, АМК) із заявою № 05-0604/21 (вх. Комітету № 8-01/109-АМ від 07.04.2021) про порушення чотирма провідними медіагрупами України - «1+1 Media», «Медіа Група Україна», «StarLightMedia» та «Inter Media Group» (далі разом - Медіагрупи) законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого частиною першою статті 13 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді вчинення дій, які полягають в обмеженні можливості здійснення ТОВ «Мережа Ланет» діяльності з розповсюдження програм та створення таких умов провадження позивачем своєї діяльності, які були б неможливими, за умов існування значної конкуренції на ринку

телевізійного мовлення.

У заяві № 05-0604/21 від 06.04.2021 позивач просив:

- прийняти до розгляду заяву про порушення Медіагрупами законодавства про захист економічної конкуренції, про що повідомити заявника;

- прийняти розпорядження про початок розгляду справи за ознаками вчинення Медіагрупами порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого частиною першої статті 13 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді зловживання колективним монополюючим (домінуючим) становищем на ринку телевізійного мовлення;

- за результатами розгляду справи прийняти рішення, яким визнати вчинення Медіагрупами порушення законодавства та накладити на Медіагрупи штрафи у розмірі до 10 відсотків доходу (виручки) від реалізації товарів (робіт, послуг) за фінансовий рік, що передусе накладенню штрафу;

- зобов'язати Медіагрупи, зокрема, не здійснювати пакетний продаж програм (телеканалів) для ретрансляції операторами/провайдером програмної послуги, у тому числі ТОВ «Мережа Ланет»; погоджувати з Антимонопольним комітетом України положення ліцензійних договорів з учасниками ринку (зокрема, з операторами/провайдером програмної послуги, у тому числі ТОВ «Мережа Ланет», задля усунення дискримінацій.

У своїй заяві позивач зазначив, що ТОВ «Мережа Ланет» є і оператором, і провайдером програмних послуг, надає послуги платного телебачення у кабельній мережі (аналогова (PAL) та цифрова (DVB-C) технології) та через Інтернет (технології IPTV/OTT). У структурі послуг ТОВ «Мережа Ланет» близько 95 % займає кабельне мовлення, а 5 % займає інтернет-телебачення, частка позивача на ринку платного телебачення серед інших провайдерів становить 3, 8 %.

Медіагрупи (провідні медіагрупи України: «1+1 Media», «Медіа Група Україна», «StarLightMedia» та «Inter Media Group», сукупна частка на ринку телевізійного мовлення складає 70%) узгоджено запровадили так званий пакетний продаж програм (Медіагрупи самостійно формують пакети своїх каналів і програм, і пропонують до продажу провайдером саме пакети каналів та програм, внаслідок чого провайдер отримує у певному пакеті для трансляції як популярні програми, так і не популярні). Умови договорів Медіагруп з провайдерами, в тому числі з позивачем, містять відповідні положення щодо надання права на розповсюдження програм в узгоджених пакетах, положення щодо порядку розміщення певних каналів, а також положення щодо права Медіагрупи на дострокове одностороннє розірвання договору. Заявник зазначав у заяві, що Медіагрупи координують свою поведінку між собою, про що, зокрема, свідчать обставини одночасного розірвання в односторонньому порядку договорів з ТОВ «Мережа Ланет» та іншими провайдерами.

У заяві позивач зазначив, що ТОВ «Мережа Ланет» вважає, що медіагрупи, усвідомлюючи залежність як провайдера програмної послуги, так і його абонентів від програм (телеканалів) медіагруп, не вдаючись до цивілізованого та законного способу врегулювання спорів, маючи значну частку ринку та використовуючи своє колективне привілейоване становище на цьому ринку, фактично вдалились до методу «шантажу», сподіваючись таким чином «врегулювати» ситуацію на свою користь. Тобто через шантаж, достроково та безпідставно розірвати договірні відносини, і у такий спосіб «покарати» ТОВ «Мережа Ланет».

Заявник також зазначив, що вилучення телеканалів медіагруп з пакетів хоча б одного провайдера, зокрема з пакетів ТОВ «Мережа Ланет», не завдасть суттєвої шкоди медіагрупам та суттєво не зменшить їх частки на ринку телевізійного мовлення. Оскільки медіагрупи мають змогу безкоштовно транслювати свої телеканали в цифровому ефірному телебаченні (T2) через єдиного на сьогодні оператора/провайдера цифрової ефірної мережі наземного телебачення в Україні стандарту DVB-T2 — ТОВ «Зеонбуд», яке контролюється Р. Ахметовим, якому зокрема належить «Медіа Група Україна», до складу якої входять такі відомі телеканали як «Україна», «НЛЮ», «Індіго».

Зловживання медіагрупами колективною монополією на ринку телевізійного мовлення також проявляється в тому, що восени 2020 року медіагрупи висунули

провайдером вимогу щодо підвищення з 01.11.2020 вартості найдешевшого тарифного пакету для абонентів до 99 грн/міс, а саме - найдешевший пакет, який провайдери, в тому числі ТОВ «Мережа Ланет» пропонують абонентам та до складу якого входять програми (телеканали) медіагруп, з 01.11.2020 має коштувати не нижче 99/грн міс. Підтвердженням зазначеного, зокрема, є скріншоти повідомлень з телеграм-чату «OTT TV & MG», який об'єднує представників українських провайдерів та медіа груп.

Отже, в своїй заяві № 05-0604/21 від 06.04.2021 позивач повідомив Комітет про наявність у діях Медіагруп вчинених по відношенню до позивача порушень, передбачених ст. 13 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді вчинення медіагрупами, як колективною монополією, таких дій, що можуть призвести та призводять до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції, ущемлення інтересів інших суб'єктів господарювання, та були б, у свою чергу, неможливими за умов існування значної конкуренції на ринку телевізійного мовлення.

Листом від 30.04.2021 № 130-26.13/01-6825 Комітет повідомив ТОВ «Мережа Ланет» про залишення заяви без руху, обґрунтовуючи це тим, що в ході аналізу заяви встановлено, що її подано без додержання вимог, викладених у п. 18 Правил розгляду справ, зокрема до заяви не додано копії всіх документів, які підтверджують викладені обставини, що перешкоджає її розгляду, та надав строк для надання необхідної інформації.

У відповідь на лист Комітету від 30.04.2021 року, ТОВ "Мережа Ланет" надіслало відповідь від 27.05.2021 року за № 01-2705/21, до якого подала 9 додатків, а саме копії адвокатських запитів та відповіді на них, подяка від медіагрупи "StarLihgtMedia", договори, укладені між позивачем на Медагрупами з 2017 по 2020 рік включно, копії електронного листування ТОВ "Мережа Ланет" з медіагрупами, договори, укладені ТОВ "Мережа Ланет" з іншими мовниками, які не входять до складу Медагруп, визначених Мережею лЛанет, переписку телеграм-чату з встановленими вимогами, скан-копії наказів, якими Мережа Ланет затверджувала тарифи для абонентів послуг телебачення- та інтернет-телебачення, а також перелік учасників телеграм-чату "OTT TV&MG".

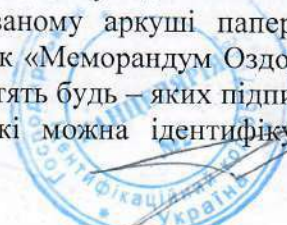
Листом від 04.06.2021 № 130-26.13/01-8522 Комітет повідомив ТОВ «Мережа Ланет» про залишення заяви без розгляду, обґрунтовуючи це тим, що заявником не надано документів, що підтверджують викладені у заяві обставини, які на думку заявника, свідчать про наявність ознак зловживання монополією становищем: - що медіа групами висунуто ТОВ «Мережа Ланет» ультиматум про підвищення роялті; - щодо встановлення медіа групами вартості найдешевшого тарифного пакету для абонентів, до складу якого входять програми телеканалів медіа груп (заявником не надано підтвердних документів на окремі питання, поставлені Комітетом у листі від 30.04.2021 № 130-26.13/01-6825, питання 2, 7, 9 – не усунуто недоліки).

При цьому у листі від 04.06.2021 № 130-26.13/01-8522 Комітет також зазначив, що:

- ТОВ «Мережа Ланет» повідомило, що ультиматум був висунутий медіа групами в усній формі (у відповідь на питання 2), разом з цим, зміст наданої заявником інформації у листі свідчить про усталену практику переговорів з представниками медіа груп шляхом електронного листування, а копій такого листування до Комітету не додано;

- Комітет встановлює обставини, необхідні для розгляду справи, за допомогою наданих заявником підтвердних документів, які мають бути відображені, зокрема, на матеріальних носіях, усні пояснення без будь – яких підтверджень та обґрунтувань не можуть вважатися Комітетом належними підтвердними документами, які засвідчують викладені у заяві обставини (твердження заявника щодо ознак порушень законодавства про захист економічної конкуренції у діях медіа групи);

- заявник повідомив, що про необхідність встановлення вартості найдешевшого тарифного пакету для абонентів він дізнався з телеграм чату «OTT TV & MG» (у відповідь на питання 7) та на підтвердження цього надав у додатку 7 до листа перелік таких вимог, які були виписані самим заявником на надрукованому аркуші паперу, крім цього надав надруковані аркуші паперу, які містять заголовок «Меморандум Оздоровление рынка РАУ-TV України», проте зазначені документи не містять будь – яких підписів, печаток чи будь – яких інших позначень чи посилань, через які можна ідентифікувати та підтвердити

достовірність та джерела отримання такої інформації, тобто зазначені матеріали не є належними підтвердними документами щодо ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції в діях медіа груп;

- заявник повідомив, що у нього відсутній оформлений у повному вигляді запитуваний документ «Шаги необходимые для развития платного рынка телевидения в Украине» (у відповідь на питання 9), що інформація про зазначений документ повідомлялася у телеграм чаті «OTT TV & MG» та в ході неформальних не задокументованих перемовин, враховуючи, що телеграм чат є лише способом поширення певної інформації між особами, які на нього підписані, відсутність будь – яких підтвердних документів про достовірність документу «Шаги необходимые для развития платного рынка телевидения в Украине», а також щодо джерел його отримання та розповсюдження, унеможливило прийняття Комітетом зазначених вище пояснень заявника як належних підтверджуючих матеріалів щодо ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції у діях медіа груп.

Позивач не погоджується із прийнятим Комітетом рішенням про залишення заяви без розгляду, вважає, що висновки Комітету про подання заяви без додержання вимог, викладених у п. 18 Правил розгляду справ та не усунення заявником недоліків є безпідставними та необґрунтованими, а рішення Комітету не базується на положеннях чинного законодавства, адже обов'язок із забезпечення доказів у справі, підтвердження чи спростування наявних ознак порушення, покладено саме на органи Антимонопольного комітету України, який наділений спеціальними повноваженнями щодо збирання доказів.

Підставами позову є обставини прийняття рішення з порушенням та неправильним застосуванням норм процесуального права, з порушенням прав заявника та невідповідності висновків, викладених у рішенні, обставинам справи.

II. Предмет позову.

Предметом позову у справі є немайнові вимоги позивача до відповідача про визнання протиправним і скасування рішення Антимонопольного комітету України, викладене у формі листа від 04.06.2021 № 130-26.13/01-8522 про залишення без розгляду заяви ТОВ «Мережа Ланет» про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене статтею 13, пунктом 2 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді зловживання монополюючим становищем медіагрупами «1+1 Media», «Медіа Група Україна», «StarLightMedia» та «Inter Media Group» (вх. № Комітету 8-01/109-AM від 07.04.2021), та про зобов'язання розглянути заяву ТОВ «Мережа Ланет» відповідно до вимог «Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції», затверджених розпорядженням Комітету від 19.04.1994 № 5.

III. Доводи позивача у справі.

Так, згідно з доводами позивача викладеними в позовній заяві:

(1) позивач подав Комітету належним чином оформлену заяву про порушення із викладенням у ній всіх необхідних даних, як це передбачено п. 18 Правил розгляду заяв і справ;

(2) Комітет прийняв рішення про залишення заяви без розгляду із порушенням вимог чинного законодавства;

(3) обов'язок із забезпечення доказів у справі, підтвердження чи спростування наявних ознак порушення, покладено саме на органи Антимонопольного комітету України, а не на заявника;

(4) рішення Комітету порушує права позивача, відповідно, має бути скасовано;

(5) Комітет був зобов'язаний здійснити розгляд заяви та дійти висновку про наявність чи відсутність ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

(6) викладені позивачем у заяві факти та надані до неї документи Комітет мав перевірити, підтвердити або спростувати;

(7) у чинному законодавстві про захист економічної конкуренції відсутні підстави для залишення заяви без розгляду, у зв'язку із не наданням заявником усіх доказів;

(8) нормами Закону України «Про захист економічної конкуренції» та Положеннями Правил розгляду заяв і справ визначено виключний перелік випадків та підстав щодо процедурних дій органів Комітету стосовно розгляду заяв про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

(9) пунктом 18 Правил розгляду заяв і справ передбачено вичерпний перелік вимог, яким має відповідати заява про порушення, серед яких відсутня вимога до заявника щодо надання усіх документально підтверджених доказів порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

(10) абзацом 10 п. 18 Правил розгляду заяв і справ визначено, що до заяви додаються **наявні** у заявника документи та **інші матеріали**, що підтверджують викладені у заяві обставини;

(11) Комітет підійшов формально до розгляду заяви позивача та не виконав законодавчо передбачений обов'язок збирання доказів та підтвердження чи спростування ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

(12) у квітні 2021 року Комітет рекомендував суб'єктам господарювання, які входять до складу Медіагруп, утриматися від вчинення дій з одночасного/синхронного безпідставного припинення договірних відносин із провайдерами програмної послуги, що можуть призвести до порушення законодавства про захист економічної конкуренції на ринку розповсюдження програмної послуги (оскільки такі одночасні/схожі діє Медіагруп можуть бути кваліфіковані як антиконкурентні узгоджені дії);

(13) Медіарупами рекомендації Комітету виконані не були, що свідчить про вчинення порушення, ознаки якого вбачав Комітет при наданні рекомендацій.

IV. Заперечення відповідача у справі.

Відповідач проти доводів позивача та задоволення позовних вимог заперечує з тих підстав, що при прийнятті оскаржуваного рішення Комітету, останній діяв у межах своїх повноважень, у порядок та спосіб, встановлений законом та що висновки, викладені в оскаржуваному рішенні, відповідають фактичним обставинам справи та є законними та обґрунтованими.

Зокрема, у своєму відзиві відповідач наводить наступні доводи проти задоволення позовних вимог:

(1) Комітетом встановлено, що заяву позивачем було подано без додержання вимог, викладених у п. 18 Правил розгляду справ, зокрема, до заяви не додано копії всіх документів, які підтверджують викладені обставини;

(2) у разі, якщо недоліки, які перешкождали розгляду заяви, були усунуті, строк розгляду заяви поновлюється і у Комітеті з'являється можливість, отримати додаткову інформацію, яка не може бути надана заявником, у інших суб'єктів господарювання;

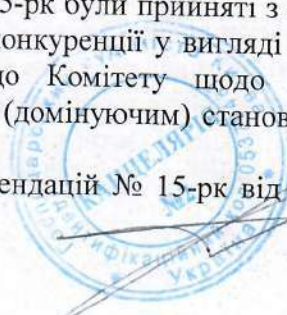
(3) у разі, якщо недоліки, які перешкождали розгляду заяви, усунуті не були, Комітет не має правових підстав надсилати додаткові запити про надання інформації у межах розгляду такої заяви;

(4) органи Комітету приймають розпорядження про початок розгляду справи у разі виявлення ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції, з метою виявлення ознак порушення Комітет витребував у заявника підтвердні документи, проте документи надані не були, відтак, Комітет і не прийняв рішення про початок розгляду справи за заявою;

(5) надана ТОВ «Мережа Ланет» інформація з відкритих джерел сама по собі не може вважатися Комітетом належними підтвердними матеріалами, які засвідчують викладені у заяві обставини;

(6) рекомендації Комітету від 29.04.2021 № 15-рк були прийняті з метою запобігання порушення законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді антиконкурентних узгоджених дій, а позивачем заява продана до Комітету щодо ознак порушення законодавства у вигляді зловживання монопольним (домінуючим) становищем у діях медіа груп, тобто щодо іншого виду порушення;

(7) учасники Медіагруп на виконання рекомендацій № 15-рк від 29.04.2021 надали

пояснення Комітету, у яких повідомили, що при прийнятті рішень про розірвання відповідних договорів діяли самостійно та не узгоджували свою поведінку з іншими учасниками ринку;

(8) встановлення у судовому порядку факту протиправної поведінки відповідача, зобов'язання судом суб'єкта прийняти рішення конкретного змісту є втручанням у дискреційні повноваження;

(9) обраний позивачем спосіб захисту (в частині вимоги про зобов'язання Комітету розглянути заяву) не є ефективним способом захисту.

V. Оцінка судом доводів сторін на підстав наявних в матеріалах справи доказів та висновки суду.

Причиною виникнення спору у справі стало питання щодо наявності чи відсутності підстав для визнання недійсним рішення Антимонопольного комітету України про залишення без розгляду заяви ТОВ «Мережа Ланет», оформленого у вигляді листа від 04.06.2021 № 130-26.13/01-8522 (далі – оскаржуване рішення або рішення АМК), постановленого за результатами розгляду заяви позивача.

Оцінивши наявні в справі докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, Суд дійшов висновку, що заявлені позовні вимоги підлягають задоволенню, виходячи з наступного.

Згідно зі ст. 1 Закону України "Про Антимонопольний комітет України" Антимонопольний комітет України є державним органом із спеціальним статусом, метою діяльності якого є забезпечення державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері державних закупівель. При цьому, особливості спеціального статусу Антимонопольного комітету України обумовлюються його завданнями та повноваженнями, в тому числі роллю у формуванні конкурентної політики, та визначаються цим Законом, іншими актами законодавства і полягають, зокрема, в особливому порядку призначення та звільнення Голови Антимонопольного комітету України, його заступників, державних уповноважених Антимонопольного комітету України, голів територіальних відділень Антимонопольного комітету України, у спеціальних процесуальних засадах діяльності Антимонопольного комітету України, наданні соціальних гарантій, охороні особистих і майнових прав працівників Антимонопольного комітету України на рівні з працівниками правоохоронних органів, в умовах оплати праці.

Стаття 3 зазначеного Закону до основних завдань Антимонопольного комітету України відносить участь у формуванні та реалізації конкурентної політики в частині здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції на засадах рівності суб'єктів господарювання перед законом та пріоритету прав споживачів, запобігання, виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції.

У сфері здійснення контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції Антимонопольний комітет України, зокрема, має такі повноваження: розглядати заяви і справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та проводити розслідування за цими заявами і справами; приймати передбачені законодавством про захист економічної конкуренції розпорядження та рішення за заявами і справами, перевіряти та переглядати рішення у справах, надавати висновки щодо кваліфікації дій відповідно до законодавства про захист економічної конкуренції; розглядати справи про адміністративні правопорушення, приймати постанови та перевіряти їх законність та обґрунтованість; перевіряти суб'єкти господарювання, об'єднання, органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю щодо дотримання ними вимог законодавства про захист економічної конкуренції та під час проведення розслідувань за заявами і справами про порушення законодавства про захист економічної конкуренції; при розгляді заяв і справ про порушення законодавства про захист

економічної конкуренції, проведенні перевірки та в інших передбачених законом випадках вимагати від суб'єктів господарювання, об'єднань, органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, їх посадових осіб і працівників, інших фізичних та юридичних осіб інформацію, в тому числі з обмеженим доступом; тощо (п. 1- 5 ч. 1 ст. 7 Закону України "Про Антимонопольний комітет України").

До відносин, які впливають чи можуть вплинути на економічну конкуренцію на території України застосовується Закон України "Про захист економічної конкуренції" (ч. 2 ст. 2 Закону України "Про захист економічної конкуренції"). До відносин, у яких беруть участь суб'єкти господарювання у зв'язку з недобросовісною конкуренцією, у тому числі у разі вчинення ними дій за межами України, якщо ці дії мають чи можуть мати негативний вплив на конкуренцію на її території, якщо інше не встановлено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України застосовується Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» (ст. 2 Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції»).

Законодавство про захист економічної конкуренції ґрунтується на нормах, установлених Конституцією України, і складається із цього Закону, законів України "Про Антимонопольний комітет України", "Про захист від недобросовісної конкуренції", інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цих законів (ч. 1 ст. 3 Закону України "Про захист економічної конкуренції").

Окремі особливості порядку розгляду заяв, справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у тому числі про захист від недобросовісної конкуренції (далі - порушення законодавства про захист економічної конкуренції, порушення) органами Антимонопольного комітету України відповідно до Закону України "Про захист економічної конкуренції", Закону України "Про захист від недобросовісної конкуренції", Закону України "Про Антимонопольний комітет України" визначають Правила розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції (Правила розгляду справ), затверджені розпорядженням Антимонопольного комітету України від 19.04.1994 N 5.

В пункті 14 Правил розгляду справ визначено, що органи Комітету розпочинають розгляд справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції за підставами, визначеними статтями 36 і 37 Закону України "Про захист економічної конкуренції".

Згідно зі ст. 35 "Про захист економічної конкуренції" розгляд справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції починається з прийняттям розпорядження про початок розгляду справи та закінчується прийняттям рішення у справі. При розгляді справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції органи Антимонопольного комітету України: збирають і аналізують документи, висновки експертів, пояснення осіб, іншу інформацію, що є доказом у справі, та приймають рішення у справі в межах своїх повноважень; отримують пояснення осіб, які беруть участь у справі, або будь-яких осіб за їх клопотанням чи з власної ініціативи.

Органи Антимонопольного комітету України розпочинають розгляд справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції за:

- заявами суб'єктів господарювання, громадян, об'єднань, установ, організацій про порушення їх прав внаслідок дій чи бездіяльності, визначених цим Законом як порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

- поданнями органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю про порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

- власною ініціативою органів Антимонопольного комітету України (ч. 1 ст. 36 Закону України "Про захист економічної конкуренції").

Відповідно до ч. 1 ст. 37 Закону України "Про захист економічної конкуренції", у разі виявлення ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в тому числі наслідків такого порушення, органи Антимонопольного комітету України приймають розпорядження про початок розгляду справи.

Особами, які мають право подавати заяву, відповідно до абзацу другої частини першої статті 36 Закону України "Про захист економічної конкуренції" та частини першої статті 28 Закону України "Про захист від недобросовісної конкуренції", є: - суб'єкти господарювання, громадяни, об'єднання, установи, організації, права яких порушені внаслідок дій чи бездіяльності, визначених цим Законом як порушення законодавства про захист економічної конкуренції; - органи державної влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю про порушення законодавства про захист економічної конкуренції; - органи Антимонопольного комітету України, і така заява має бути подана протягом шести місяців з дня, коли такі особи дізнались або повинні були дізнатися про порушення своїх прав.

Такі заяви мають відповідати вимогам, викладеним у пункті 18 цих Правил (п. 17 Правил розгляду справ).

Пунктом 18 Правил розгляду справ визначено, що заява подається в письмовій формі й повинна містити:

найменування органу, до якого подається заява (Комітет чи відповідне територіальне відділення Комітету);

найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, власне ім'я та по батькові для фізичних осіб) сторін (заявника і відповідача), їхнє місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання (для фізичних осіб), інші реквізити сторін, зокрема поштову адресу, а також, якщо такі є, номер засобу зв'язку (телефон, факс тощо), адресу електронної пошти;

ім'я контактної особи (для юридичних осіб), номер засобу зв'язку (телефон, факс тощо), а також, якщо така є, адресу електронної пошти;

зміст вимог, зокрема очікувані заявником від органів Комітету рішення;

виклад обставин, якими заявник обґрунтовує свої вимоги, обґрунтування того, яким чином права заявника порушуються внаслідок дій чи бездіяльності відповідача, визначених законом як порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

інформацію стосовно звернення до будь-якого іншого органу державної влади, зокрема до суду, з питань, порушених у заяві;

перелік документів та інших матеріалів, що додаються до заяви.

Заява підписується повноважною посадовою особою заявника - юридичної особи або його представником, заявником - фізичною особою або його представником.

До заяви додаються наявні у заявника документи та інші матеріали, що підтверджують викладені у заяві обставини.

Якщо заява подається представником, у ній зазначаються найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, власне ім'я та по батькові для фізичних осіб) представника, його поштова адреса, а також, якщо такі є, номер засобу зв'язку (телефон, факс тощо), адреса електронної пошти. Одночасно із заявою подається довіреність чи інший документ, що підтверджує повноваження представника. Довіреності або інші документи, які підтверджують повноваження представника і були посвідчені в інших державах, повинні бути легалізовані в установленому законодавством порядку, якщо інше не встановлено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

У разі подання заяви про порушення, доведення якого потребує дослідження ринку, заявник - суб'єкт господарювання у заяві висловлює **міркування стосовно товарних і територіальних (географічних) меж відповідного ринку, становища суб'єктів господарювання на цьому ринку**. Заявник також подає відому йому інформацію про осіб, пов'язаних із відповідачем (відповідачами) відносинами контролю відповідно статті 1 Закону України "Про захист економічної конкуренції".

У заяві можуть бути вказані й інші відомості, якщо вони можуть мати значення для розгляду заяви, зокрема ім'я (найменування) й інші відомі заявнику реквізити осіб, які можуть підтвердити обставини, з приводу яких подається заява чи які можуть надати додаткову інформацію, що має значення для розгляду заяви.

Заяви осіб, які не мають права їх подавати згідно з абзацом третім цього пункту, органами Комітету не розглядаються, що не є перешкодою для проведення у разі необхідності за власною ініціативою органів Комітету розслідування щодо фактів,

викладених у такій заяві (абз. 4 п. 17 Правил розгляду справ).

Пунктом 19 Правил розгляду справ визначено, що заява про порушення розглядається протягом 30 календарних днів, а у разі потреби **одержання додаткової інформації, яка не може бути надана заявником**, строк розгляду заяви може бути подовжений державним уповноваженим, головою відділення на 60 календарних днів, про що письмово повідомляється заявнику.

Якщо щодо відповідача, зазначеного у заяві, вже порушено справу за наведеними у заяві ознаками порушення, заява може бути приєднана до цієї справи, про що письмово повідомляється заявнику.

Встановивши, що заяву подано без додержання вимог, викладених у пункті 18 цих Правил, і це перешкоджає розгляду заяви, державний уповноважений, голова відділення **залишає заяву без руху, про що письмово повідомляє заявника і надає йому строк для усунення недоліків**. Час залишення заяви без руху не зараховується у строк розгляду заяви.

У разі невиконання зазначених вимог у встановлений строк **заява може бути залишена без розгляду**, про що письмово повідомляється заявнику.

Якщо заявник відмовився від заяви, вона залишається без розгляду, що не є перешкодою для продовження Комітетом, відділенням дослідження з питань, порушених у заяві.

Залишення заяви без розгляду не позбавляє заявника права звернутися до Комітету, відділення з повторною заявою про порушення.

Згідно із п. 19-2 Правил розгляду справ, органи Комітету можуть відмовити у розгляді заяви, поданої одним і тим же заявником з одного й того ж питання, якщо питання, порушені у раніше поданій заяві, розглянуті по суті.

Пункт 20 Правил розгляду справи вносить, що у разі не виявлення ознак порушення законодавства про захист економічної конкуренції державний уповноважений, голова відділення **відмовляють** у розгляді справи, про що письмово повідомляється заявнику.

Відповідно до п. 20-1 Правил розгляду справ заявнику може бути відмовлено у розгляді справи на підставі частини другої статті 36 Закону України "Про захист економічної конкуренції", коли дії чи бездіяльність, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, не мають відчутного впливу на умови конкуренції на ринку. Вирішуючи це питання, органи Комітету виходять зокрема з розміру збитків, завданих чи які можуть бути завдані суспільству чи окремим особам унаслідок порушення, можливості припинення порушення та усунення його наслідків без порушення справи.

Із наведених положень Правил розгляду справ вбачається, що підставами для залишення заяви без розгляду є: (1) подання заяви особою, яка не має права її подавати, (2) невиконання вимог органів Комітету у встановлений строк, якщо заяву подано без додержання вимог, викладених у пункті 18 цих Правил, і це перешкоджає розгляду заяви, (3) відмова заявника від заяви. При цьому, положення Правил розгляду справ щодо залишення заяви без розгляду у випадку невиконання вимог органів Комітету у встановлений строк, якщо заяву подано без додержання вимог, викладених у пункті 18 цих Правил, і це перешкоджає розгляду заяви, носять диспозитивний характер, адже Комітет може у відповідному випадку як залишити заяву без розгляду, так і прийняти інше рішення. Інші підстави для залишення заяви без розгляду у органів Комітету відсутні.

При цьому, відповідно до Правил розгляду заяв, Комітет може відмовити у розгляді справи з підстав, зазначених судом вище. Підставами для відмови у розгляді заяви є: (1) подання заяви одним і тим же заявником з одного й того ж питання, якщо питання, порушені у раніше поданій заяві, розглянуті по суті, (2) не виявлення ознак порушення та (3) коли дії чи бездіяльність, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, не мають відчутного впливу на умови конкуренції на ринку.

Виявлення **ознак** порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в тому числі наслідків такого порушення, є підставою для початку розгляду справи.

Таким чином, положеннями Закону України "Про захист економічної конкуренції" та Правилами розгляду справ визначено виключний перелік випадків та підстав щодо

процедурних дій органів Комітету стосовно розгляду заяв про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

З матеріалів справи вбачається, що звернення позивача із заявою до Антимонопольного комітету України було обумовлено обставинами зловживання Медіагрупами монопольним становищем на ринку телевізійного мовлення, що позбавляє позивача можливості працювати на відповідному ринку (доступ на ринок).

З наявної у матеріалах справи заяви позивача про порушення вбачається, що в ній детально викладено факти, що свідчать про ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції у діях Медіагруп, висловлені міркування стосовно товарних (ринку телевізійного мовлення), часових (початок 2019 по березень 2021 року) і територіальних (географічних) меж (загальнодержавний) відповідного ринку, становища суб'єктів господарювання на цьому ринку. І до заяви позивач додав наявні у нього документи та інші матеріали, що підтверджують викладені у заяві обставини.

Суд погоджується із позивачем, що п. 18 Правил розгляду справ встановлює обов'язок для заявника надати до матеріалів заяви лише наявні у нього документи та інші матеріали, що підтверджують викладені у заяві обставини, а не всі підтвердні документи, які засвідчують викладені у заяві обставини.

Згідно із положеннями ст. 41 Закону України «Про захист економічної конкуренції» доказами у справі можуть бути будь-які фактичні дані, які дають можливість встановити наявність або відсутність порушення. Ці дані встановлюються такими засобами: **поясненнями сторін і третіх осіб, поясненнями службових осіб та громадян, письмовими доказами, речовими доказами і висновками експертів.** Усні пояснення сторін, третіх осіб, службових чи посадових осіб та громадян, які містять дані, що свідчать про наявність чи відсутність порушення, фіксуються у протоколі. Збір доказів здійснюється Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями незалежно від місцезнаходження доказів. Особи, які беруть участь у справі, мають право надавати докази та доводити їх достовірність (об'єктивність).

Із матеріалів справи вбачається, що відповідач скористався положеннями п. 19 Правил розгляду справи та залишив заяву позивача без руху, про що письмово повідомив заявника та надав йому строк для усунення встановлених недоліків. Недоліками заяви позивача Комітет зазначив не додання копій всіх документів, які підтверджують викладені обставини, що перешкоджає її розгляду.

Із листа Комітету від 04.06.2021 № 130-26.13/01-8522 «Про залишення заяви без розгляду» вбачається, що позивач надав відповіді на запитання відповідача, наведені у повідомленні про залишення заяви без руху у строк встановлений відповідачем, та вказав про відсутність у нього офіційно оформлених Медіагрупами документів, а також вказав шляхи розповсюдження Медіагрупами інформації. Тобто фактично позивач виконав вимоги відповідача у строк встановлений останнім, відповідно, у відповідача не було підстав для залишення заяви позивача без розгляду у зв'язку із невиконанням вимог органів Комітету у встановлений строк.

Фактично відповідач залишив заяву позивача без розгляду на тій підставі, що заявником не надано підтвердних документів на окремі питання поставлені у листі Комітету від 30.04.2021 № 130-26.13/01-6825. Розкриваючи деталі Комітет вказав, що усні пояснення без будь-яких підтверджень та обґрунтувань не можуть вважатися належними підтвердними документами, що надані заявником документи без підписів та печаток не є належними підтвердними документами щодо ознак порушення та що телеграм – чат є лише способом поширення інформації, що у свою чергу унеможливує прийняття Комітетом пояснень заявника як належних підтверджуючих матеріалів щодо ознак порушення.

Однак, Правила розгляду справ не визначають такої підстави для залишення заяви без розгляду, як не надання підтвердних документів на окремі питання поставлені у листі Комітету та подання таких документів саме у вигляді тільки письмових доказів. Відтак, Комітет залишивши на відповідній підставі заяву позивача без розгляду діяв не у відповідності до Правил розгляду справ.

Питання максимально широкої дискреції АМК, зокрема, в питаннях надання

формальних відповідей про відмову у розгляді справи за заявами про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в тому числі за наявності суперечливої та нерелевантної аргументації таких відмов, були предметом судового контролю, в тому числі Великої Палати Верховного Суду (постанова від 02.07.2019 № 910/23000/17), Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду (Постанова від 30.09.2019 № 910/23375/17). Зазначені судові рішення містять висновок про те, що навіть у випадку оформлення відмови у розгляді заяви листом, такий лист є рішенням АМК, а отже актом індивідуальної дії, що підлягає оскарженню в судовому порядку.

Враховуючи зміст листа АМК від 04.06.2021 № 130-26.13/01-8522 про залишення без розгляду заяви ТОВ «Мережа Ланет», виходячи із системного аналізу положень статей 7 Закону України "Про Антимонопольний комітет України", статті 36 Закону України "Про захист економічної конкуренції" та пункту 20 Правил розгляду заяв і справ, зазначений лист (а не розпорядження), по своїй суті є рішенням Комітету, тобто актом індивідуальної дії, що може бути оскаржений в судовому порядку.

В своїй заяві позивач стверджував про наявність в діях Медіагруп порушень законодавства про захист економічної конкуренції передбачених ст. 13 Закону України «Про захист економічної конкуренції».

Відповідно до ст. 13 Закону України «Про захист економічної конкуренції» зловживанням монополієм (домінуючим) становищем на ринку є дії чи бездіяльність суб'єкта господарювання, який займає монополієне (домінуюче) становище на ринку, що призвели або можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції, **або ущемлення інтересів інших суб'єктів господарювання чи споживачів**, які були б неможливими за умов існування значної конкуренції на ринку. Зловживанням монополієм (домінуючим) становищем на ринку, зокрема, визнається встановлення таких цін чи інших умов придбання або реалізації товару, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку; застосування різних цін чи різних інших умов до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин; часткова або повна відмова від придбання або реалізації товару за відсутності альтернативних джерел реалізації чи придбання.

Згідно із положеннями ст. 12 Закону України «Про захист економічної конкуренції» суб'єкт господарювання займає монополієне (домінуюче) становище на ринку товару, якщо на цьому ринку у нього немає жодного конкурента; не зазнає значної конкуренції внаслідок обмеженості можливостей доступу інших суб'єктів господарювання щодо закупівлі сировини, матеріалів та збуту товарів, наявності бар'єрів для доступу на ринок інших суб'єктів господарювання, наявності пільг чи інших обставин.

Вирішуючи питання про наявність або відсутність у діях (бездіяльності) суб'єкта господарювання ознак зловживання монополієм (домінуючим) становищем, необхідно з'ясувати, яким саме чином такі дії (бездіяльність) призвели чи могли призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції або ущемлення інтересів інших суб'єктів господарювання чи споживачів і в чому конкретно полягають чи могли полягати відповідні негативні наслідки.

З огляду на зміст положень ст. 12, 13 Закону України «Про захист економічної конкуренції» саме по собі займання монополієного становища на певному ринку не є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, порушенням є саме зловживання монополієм становищем. При цьому, кваліфікація порушення, як зловживання монополієм становищем, передбачає необхідність доведення зайняття суб'єктом господарювання монополієного становища на ринку.

Установлення монополієного (домінуючого) становища суб'єкта (суб'єктів) господарювання включає застосування як структурних, так і поведінкових показників, що характеризують стан конкуренції на ринку. При цьому, застосування структурних показників зумовлюється встановленням об'єкта аналізу, визначенням товарних, територіальних (географічних), часових меж ринку на підставі інформації, яка може бути використана для визначення монополієного (домінуючого) становища.

Визнання монополієного (домінуючого) становища суб'єкта господарювання на

товарному ринку віднесено до виключних повноважень Антимонопольного комітету України (пункт 11 частини першої статті 7 Закону України "Про Антимонопольний комітет України").

Позивачем було подано заяву про порушення, доведення якого потребує дослідження ринку Комітетом, **і без проведення такого дослідження**, необхідного для визначення монопольного становища на ринку, на переконання суду, неможливо встановити наявність та/або відсутність ознак такого порушення як зловживання монопольним становищем у діях Медіагрупи. Натомість із матеріалів справи не вбачається, що Комітет проводив дослідження відповідного ринку.

Крім того, суд після надання відзиву та вступного слова відповідачем у справі щодо надання Комітетом ТОВ "1+1 Інтернет", ТОВ "Медіа Група Україна", ТОВ "Старнлайт Діджитал", ТОВ "Національний контент центр" (далі по тексту - Медіагрупи) рекомендацій № 15-рк, витребував у відповідача матеріали справи щодо наданих Рекомендацій № 15-рк від 29.04.2021 року про здійснення заходів, спрямованих на запобігання порушенню законодавства про захист економічної конкуренції (конкурентного законодавства) у вигляді антиконкурентних узгоджених дії суб'єктів господарювання, з яких вбачається, що Комітету були надані докази, які стосуються обставин укладення вказаними Медіагрупами договорів та розірвання таких договорів саме з ТОВ "Мережа Ланет". Так, Медіагрупи, розглянувши рекомендації № 15-рк Комітету, визначили причинами розірвання договорів порушення ТОВ "Мережа Ланет" умов договору, недобросовісна поведінка ТОВ "Мережа Ланет" в період існування договірних відносин (заниження кількості абонентів) та повідомили, що при прийнятті рішень про розірвання договорів з ТОВ "Мережа Ланет" діяли самостійно та поведінку між собою не узгоджували.

Даний факт, додатково підтверджує, що Комітет мав можливість та був зобов'язаний в рамках розгляду справи за заявою ТОВ "Мережа Ланет" витребувати від Медіагруп пояснення та договори, листування щодо їх укладення та розірвання з ТОВ "Мережа Ланет" та зібрати відповідні докази.

Щодо посилання на те, що позивачем (ТОВ "Мережа Ланет") було не правильно визначено товарні межі ринку (ринок телевізійного мовлення), а не ринок розповсюдження програмної послуги, а також визначено інший вид порушення, а саме - зловживання монопольним (домінуючим становищем на ринку телевізійного мовлення, а не антиконкурентні узгоджені дії, не позбавляло Комітет обов'язку самостійно встановити межі товарного ринку, провести економічне дослідження щодо зайняття монопольного становища на ринку, а також самостійно зібрати докази, в тому числі і у вигляді письмових доказів, що можливо лише при розгляді заяви по суті.

За таких обставин, суд приходять до висновку, що Комітет не діяв у відповідності до статті 19 Конституції України, а саме межах та у спосіб, передбачених законодавством України, при прийнятті оскаржуваного рішення.

Статтею 19 Конституції України визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ст. 59 Закону України «Про захист економічної конкуренції» підставами для зміни, скасування чи визнання недійсними рішень органів Антимонопольного комітету України є: неповне з'ясування обставин, які мають значення для справи; недоведення обставин, які мають значення для справи і які визнано встановленими; невідповідність висновків, викладених у рішенні, обставинам справи; заборона концентрації відповідно до Закону України "Про санкції"; порушення або неправильне застосування норм матеріального чи процесуального права.

Суд зазначає, що підставами для визнання акта недійсним є невідповідність його вимогам чинного законодавства та/або визначеній законом компетенції органу, який видав цей акт. Обов'язковою умовою визнання акта недійсним є також порушення у зв'язку з прийняттям відповідного акта прав та охоронюваних законом інтересів підприємства чи організації - позивача у справі.

Оскаржуване рішення відповідача, за змістом, є відмовою позивачам у доступі до

розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції. Суд погоджується, що доступ до певних процедур не є абсолютним та може бути обмеженим, проте таке обмеження можливе у такий спосіб та до такої міри, що не порушує зміст права.

Завдання судочинства полягає не у забезпеченні ефективності державного управління, а у гарантуванні дотримання вимог права, інакше було б порушено принцип розподілу влади.

Принцип розподілу влади заперечує надання суду адміністративно-дискреційних повноважень - єдиним критерієм здійснення правосуддя є право, тому завданням судочинства завжди є контроль легальності.

Вказаний висновок ґрунтується також на правовій позиції Великої Палати Верховного Суду, яка викладена у постанові від 02.07.2019 у справі N 910/23000/17, щодо того, що дискреційні повноваження АМК не повинні використовуватися органом свавільно, а суд повинен мати можливість переглянути рішення, прийняті на підставі реалізації цих дискреційних повноважень, що є запобіжником щодо корупції та свавільних рішень в умовах максимально широкої дискреції державного органу.

У постанові від 02.07.2019 у справі N 910/23000/17 Велика Палата Верховного Суду наголосила на важливості дотримання принципу належного врядування та унеможливлення свавільного використання дискреційних повноважень, що АМК має враховувати при ухваленні рішень.

В даному випадку, при прийнятті оскаржуваного рішення відповідач допустив порушення та неправильне застосування норм як матеріального так процесуального права, залишив заяву позивача без розгляду з підстави не передбаченої чинним законодавством, не провів аналізу діяльності відповідного суб'єкта господарювання, без якого неможливе встановлення наявності та/або відсутності ознак такого правопорушення як зловживання монопольним становищем, та фактично прийняв рішення про не доведеність правопорушення на стадії початку розгляду справи, а не на стадії розгляду справи.

За таких обставин, суд приходить до висновку, що вимога позивача про визнання недійсним рішення Комітету, оформленого листом від 04.06.2021 № 130-26.13/01-8522 про залишення без розгляду заяви ТОВ «Мережа Ланет» про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене статтею 13, пунктом 2 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді зловживання монопольним становищем медіагрупами «1+1 Media», «Медіа Група Україна», «StarLightMedia» та «Inter Media Group» (вх. № Комітету 8-01/109-АМ від 07.04.2021), підлягає задоволенню.

Суд також вбачає підстави у даному випадку для задоволення вимог позивача про зобов'язання відповідача розглянути заяву ТОВ «Мережа Ланет» відповідно до вимог «Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції», затверджених розпорядженням Комітету від 19.04.1994 № 5.

При цьому, Суд не заперечує дискреційних повноважень та виключної компетенції відповідача у частині розгляду заяв про порушення законодавства у сфері економічної конкуренції (визнання як наявності такого порушення і притягнення суб'єкта господарювання до відповідальності, так і відсутності відповідного порушення) та не перебирає на себе не притаманні суду функції.

Позивачем у цій справі заявлено вимогу не про спонукання відповідача до відкриття справи за заявою чи то іншого конкретного рішення, а про зобов'язання відповідача прийняти заяву до розгляду та за наслідками розгляду прийняти процесуальне рішення згідно вимог чинного законодавства. Задоволення такої вимоги означатиме, що відповідач має розглянути заяву позивача відповідно до законодавчо визначеного порядку, тобто відповідач зможе обрати з кількох юридично допустимих рішень те, яке він вважає найкращим.

Натомість, задоволення відповідної вимоги забезпечить позивачу ефективний захист його порушеного права, адже його заява буде розглянута у відповідності до «Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції», затверджених розпорядженням Комітету від 19.04.1994 № 5.

Відповідно до ст. 74 Господарського процесуального кодексу України (надалі - ГПК України) кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на

підставу своїх вимог або заперечень.

За приписами ст.ст. 76, 77, 78, 79 ГПК України, належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення. Обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування. Докази, одержані з порушенням закону, судом не приймаються. Достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи. Достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування. Питання про достатність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

В силу приписів ст. 86 ГПК України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Із зібраних у справі доказів вбачається наявність, визначених ст. 59 Закону України «Про захист економічної конкуренції», підстав для визнання недійсним оскаржуваного рішення та підстав для зобов'язання відповідача розглянути заяву ТОВ «Мережа Ланет» відповідно до вимог «Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції».

За таких обставин, оцінивши подані докази, які досліджені в судовому засіданні, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на повному, всебічному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, суд дійшов висновку про задоволення позовних вимог.

При цьому суд вважає за необхідне зазначити, що Європейський суд з прав людини у рішенні в справі "Серявін та інші проти України" вказав, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях, зокрема, судів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною залежно від характеру рішення.

Відповідно до ст. 129 Господарського процесуального кодексу України, витрати по сплаті судового збору покладаються на відповідача.

На підставі викладеного, керуючись ст. 13, 73-77, 86, 129, 182, 183, 236-238 Господарського процесуального кодексу України, суд

ВИРІШИВ:

1. Позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю «Мережа Ланет» до Антимонопольного комітету України про визнання протиправним та скасування рішення та зобов'язання вчинити дії задовольнити.
2. Визнати протиправним і скасувати рішення Антимонопольного комітету України, викладене у формі листа від 04.06.2021 № 130-26.13/01/8522 про залишення без розгляду заяви Товариства з обмеженою відповідальністю «Мережа Ланет» про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене статтею 13, пунктом 2 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді зловживання монопольним становищем медіагрупами «1+1 Media», «Медіа Група Україна», «StarLightMedia» та «Inter Media Group» (вх. № Комітету 8-01/109-АМ від 07.04.2021).
3. Зобов'язати Антимонопольний комітет України розглянути заяву Товариства з

обмеженою відповідальністю "Мережа Ланет" (вх. № Комітету 8-01/109-АМ від 07.04.2021) відповідно до вимог «Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції», затверджених розпорядженням Комітету від 19.04.1994 № 5.

4. Стягнути з Антимонопольного комітету України (03035, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, буд. 45; ідентифікаційний код 00032767) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Мережа Ланет" (02140, м. Київ, вул. Ревуцького, буд. 46; поштова адреса: 03115, м. Київ, пр. Перемоги, 89-а; ідентифікаційний код 40373986) 4 540 (чотири тисячі п'ятсот сорок) грн 00 коп. судового збору.

5. Видати накази після набрання рішенням законної сили.

Повний текст рішення складено та підписано 25.01.2022.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення безпосередньо до суду апеляційної інстанції. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Суддя

Г. П. Бондаренко - Легких

